

W razie poprawy rentowności powyżej 19,0% — za każdy 0,1% poprawy rentowności odpis dodatkowy na fundusz zakładowy podwyższa się o 0,072% planowanego osobowego funduszu płac. Przy ustalaniu tabeli dla ministerstw, jedno-

stek nadrzędnych nad przedsiębiorstwami i przedsiębiorstw — procent planowanego osobowego funduszu płac, wyznaczający kwotę odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy, ustalony w powyższej tabeli, nie może być zmieniony.

193

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 kwietnia 1960 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1960 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych, w samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego oraz w pracowniach konserwacji zabytków.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4, art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz przedsiębiorstw produkcji pomocniczej,
- 2) państwowych przedsiębiorstw geologicznych (geofizycznych),
- 3) samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego,
- 4) pracowni konserwacji zabytków — zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa planowo rentowne tworzą fundusz zakładowy od osiągniętego zysku według stawki procentowej ustalonej przez właściwego ministra.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo rentowne osiągnie zysk większy o 10% od zysku ustalonego w planie techniczno-ekonomicznym na rok 1960, wówczas od zysku ponadplanowego przekraczającego tę granicę stosuje się stawkę procentową (ust. 1) zmniejszoną według poniższej tabeli:

Wysokość przekroczenia zysku planowanego	Zmniejszenie stawki procentowej
od 10,1% do 20%	o 10%
od 20,1% do 30%	o 20%
od 30,1% do 40%	o 30%
od 40,1% do 50%	o 40%
powyżej 50%	o 50%

3. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo rentowne osiągnie zysk w granicach od 50% do 75% zysku ustalonego w planie techniczno-ekonomicznym na 1960 r., stawka procentowa ustalona dla tego przedsiębiorstwa ulega zmniejszeniu o 50%, w przypadku osiągnięcia zysku niższego od 50% zysku planowanego przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego.

§ 3. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe nie poniesie w 1960 r. straty większej od ustalonej przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu techniczno-ekonomicznego na 1960 r., dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w wysokości do 4% osobowego funduszu płac planowanego na 1960 r.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe ustali w swoim rocznym planie techniczno-ekonomicznym stratę mniejszą od ustalonej przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1960 r. i nie poniesie straty większej od ustalonej w swoim planie techniczno-ekonomicznym, dokonuje ponadto dodatkowego odpisu na fundusz zakładowy w wysokości do 15% różnicy między stratą ustaloną przez jednostkę

nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1960 r. a stratą przyjętą do planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe poniesie stratę większą od ustalonej w swoim rocznym planie techniczno-ekonomicznym, a poniesiona strata nie przekracza straty ustalonej przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1960 r., dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 10% różnicy pomiędzy stratą ustaloną przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1960 r. a stratą rzeczywiście poniesioną.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe poniesie stratę mniejszą od ustalonej w jego planie techniczno-ekonomicznym, wówczas odpis dodatkowy, o którym mowa w ust. 2, powiększa się o kwotę w wysokości do 10% sumy, o którą przedsiębiorstwo zmniejszyło stratę ustaloną w rocznym planie techniczno-ekonomicznym.

5. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe ustaliło w rocznym planie techniczno-ekonomicznym stratę w wysokości ustalonej przez jednostkę nadrzędną, a poniesie stratę mniejszą, dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 10% sumy, o którą zmniejszyło planowaną stratę.

6. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe pogorszy w roku 1960 wynik w porównaniu do wyniku ustalonego przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1960 r., odpis zasadniczy, ustalony w myśl ust. 1, podlega zmniejszeniu o 8% za każdy procent pogorszenia wyniku w granicach do 5%, o dalsze 10% za każdy procent pogorszenia wyniku w granicach od 6% do 10% i o 1% za każdy procent pogorszenia wyniku w granicach od 10% do 20%.

7. Jeżeli pogorszenie wyniku wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego.

8. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo planowo deficytowe uzyskało prawo do utworzenia funduszu zakładowego, oraz w celu ustalenia podstawy obliczenia odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy koryguje się planowaną stratę o wskaźnik wykonania planu sprzedaży produkcji planowo deficytowej.

§ 4. Właściwi ministrowie mogą zastosować odpowiednio przepisy § 3 do przedsiębiorstw o niskiej rentowności, to jest takich, w których planowany zysk nie stanowi więcej niż 1% wartości planowanej sprzedaży produkcji.

§ 5. 1. Fundusz zakładowy tworzą przedsiębiorstwa, jeżeli wykonują podstawowe zadania rzeczowe, które określa jednostki nadrzędne w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. W razie niewykonania części podstawowych zadań rzeczowych z udowodnionej winy zleceniodawców właściwy minister może przyznać prawo do utworzenia funduszu zakładowego tylko wówczas, jeżeli przedsiębiorstwo ze swej strony wykaże, że zastosowało w stosunku do zleceniodawcy wszystkie sankcje przewidziane umową.

§ 6. 1. Właściwi ministrowie, w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych, określają dla poszczególnych branż i grup przedsiębiorstw wysokości stawek procentowych funduszu zakładowego, o których mowa w § 2 ust. 1 oraz w § 3 ust. 1—5, uwzględniając poziom rentowności oraz udział funduszu płac w wartości produkcji podstawowej.

2. Średnie resortowe stawki procentowe funduszu zakładowego ustalone są w załączniku do rozporządzenia.

3. Łączna kwota funduszu zakładowego ustalona w planach techniczno-ekonomicznych wszystkich przedsiębiorstw (planowo rentownych i planowo deficytowych) resortu nie może przekraczać kwoty, jaka wynika z zastosowania średniej stawki procentowej (ust. 2) do planowanego w resorcie na 1960 r. wyniku działalności gospodarczej przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

§ 7. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do funduszu zakładowego, jak również przy ustalaniu wysokości tego funduszu dokonuje się korekty wyników zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”, tylko wtedy, gdy w następstwie zmian wpływających na poziom kosztów własnych przedsiębiorstwa nie następuje odpowiednia zmiana cen rozliczeniowych produkcji oraz cen sprzedawanych wyrobów i taryf świadczonych usług lub zmiana wysokości stawki procentowej funduszu zakładowego.

§ 8. Właściwy minister może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić na zaliczenie na fundusz zakładowy całości lub części zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 9. 1. Właściwy minister może zezwolić na zwiększenie podstawy obliczenia funduszu zakładowego o zysk utracony przez przedsiębiorstwo na skutek obniżenia ceny sprzedaży produkcji budowlano-montażowej w wyniku realizowania postępu technicznego w przypadkach:

- 1) zastosowania efektywnych rozwiązań konstrukcyjnych albo nowych lub zastępczych materiałów,
- 2) udzielenia na rzecz zleceniodawcy epustu od ceny ustalonej w kosztorysach z tytułu wprowadzenia przez przedsiębiorstwo usprawnień organizacyjnych lub technicznych.

2. Wnioski przedsiębiorstw w sprawach określonych w ust. 1 powinny być zatwierdzone przez właściwy oddział banku finansującego oraz zainteresowanych zleceniodawców.

§ 10. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do funduszu zakładowego, jak również przy ustalaniu wysokości tego funduszu wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo:

- 1) z robót budowlano-montażowych i geologicznych, jeżeli rozliczenie tych robót nie zostało dokonane na podstawie obowiązujących norm i cen albo na podstawie umownych ryczałtów, a w odniesieniu do robót górniczych dólowych — na podstawie zasad wyceny tych robót ustalonych odrębnymi przepisami,
- 2) ze sprzedaży wyrobów produkcji pomocniczej i usług, jeżeli ceny tych wyrobów i usług nie są objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), chyba że właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów postanowi inaczej.

§ 11. Jeżeli wartość wykonanych robót i usług oraz sprzedanych wyrobów, o których mowa w § 10, przekracza 50% ogólnej wartości sprzedaży — przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełniają warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni warunków określonych rozporządzeniem tylko w początkowych kwartałach roku, a w następnych uzyska prawo do utworzenia funduszu zakładowego, wówczas wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 obciążają fundusz zakładowy.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwom, które zgodnie z § 11 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1960 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stację.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań z wykonania planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) osiągnięcie co najmniej zaplanowanego wyniku,
- 2) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 3) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec zleceniodawców,
- 4) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 5) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwa, które przechodzą w 1960 r. z roku gospodarczego na rok kalendarzowy, tworzą fundusz zakładowy według przepisów niniejszego rozporządzenia za okres od dnia 1 kwietnia do 31 grudnia 1960 r.

2. Przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 mogą dokonać pierwszej wypłaty zaliczkowej, określonej w art. 10 ustawy, po upływie kwartału kończącego się dniem 30 września 1960 r.

§ 15. W związku ze zmianą planowanej akumulacji w resortowych bilansach dochodów i wydatków na 1960 r., jaka nastąpi na skutek wprowadzenia nowego systemu rozliczeń za roboty budowlano-montażowe i geologiczne, właściwi ministrowie dokonają w porozumieniu z Ministrem Finansów przeliczenia stawek procentowych ustalonych w załączniku do rozporządzenia, przy utrzymaniu na nie zmienionym poziomie kwot planowanego funduszu zakładowego ustalonego zgodnie z § 6.

§ 16. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 17. W przedsiębiorstwach objętych przepisami rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1960 r. (poz. 193).

I. WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK PROCENTOWYCH FUNDUSZU ZAKŁADOWEGO DLA PRZEDSIĘBIORSTW BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH

Przedsiębiorstwa podległe:	Stawka (% zysku)
1. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:	
a) rozliczające się z budżetem centralnym	10,5
b) rozliczające się z budżetami terenowymi	23,0
c) Śląski Zarząd Budownictwa Miejskiego, rozliczający się z budżetem terenowym	9,7
2. Ministrowi Gospodarki Komunalnej	10,9
3. Ministrowi Komunikacji	24,6
4. Ministrowi Łączności	10,3
5. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	24,2
6. Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	22,5
7. Ministrowi Przemysłu Chemicznego	21,4
8. Ministrowi Przemysłu Lekkiego	16,0
9. Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu	19,4
10. Ministrowi Rolnictwa:	
a) rozliczające się z budżetem centralnym	7,7
b) rozliczające się z budżetami terenowymi	23,3
11. Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	50,0
12. Ministrowi Kultury i Sztuki	47,0
13. Ministrowi Obrony Narodowej	16,9

II. WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK PROCENTOWYCH FUNDUSZU ZAKŁADOWEGO DLA PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNYCH (GEOFIZYCZNYCH)

Przedsiębiorstwa podległe:	Stawka (% zysku)
1. Centralnemu Urzędowi Geologii	39,3
2. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	48,9
3. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	17,5
4. Ministrowi Gospodarki Komunalnej	41,0
5. Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej	18,6
6. Ministrowi Rolnictwa	12,4

194

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 czerwca 1960 r.

w sprawie umundurowania niektórych pracowników Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55. poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przyznaje się prawo do umundurowania następującym pracownikom na terenie województw gdańskiego, szczecińskiego i koszalińskiego:

- 1) wojewódzkim inspektorom sanitarnym,
- 2) portowym inspektorom sanitarnym,
- 3) pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin w oddziałach higieny portów i żeglugi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz w portowych stacjach sanitarno-epidemiologicznych na stanowiskach: kierownika oddziału, asystenta, starszego asystenta, instruktora higieny, pielęgniarki przeciwepidemicznej i instruktora oświaty sanitarnej.

2. Rodzaj umundurowania i okres jego zużycia określa się:

- 1) dla wojewódzkich i portowych inspektorów sanitarnych oraz kierowników oddziałów, asystentów i starszych asystentów w oddziałach higieny portów i żeglugi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz w portowych stacjach sanitarno-epidemiologicznych — załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) dla instruktorów higieny, pielęgniarek przeciwepidemicznych i instruktorów oświaty sanitarnej w oddziałach higieny portów i żeglugi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz w portowych stacjach sanitarno-epidemiologicznych — załącznik nr 2 do rozporządzenia.
3. Jako pełny wymiar zatrudnienia (ust. 1 pkt 3) przyjmuje się dla lekarzy co najmniej 30 godzin, a dla pozostałych pracowników — 46 godzin tygodniowo.

§ 2. 1. Prawo do otrzymania umundurowania nabywa pracownik po zawarciu umowy o pracę na czas nieokreślony.